

BERNAT DE MONTAUT-MANSE
Li Trelus auben

À LA MEMÒRI DE MA MAIRE

*Lou cop fèr de la mort qu'eilamount t'a 'mpourtado
A rauba toun visage is iue de toun enfant...
O mai Diéu a grava dins moun cor barbelant
Ta Fe, ma Maire, e ti pensado!*

PROUVÈNÇO!

À ma mamet dono Mario Manse

A tu qu'as empura l'amour de la Prouvènço
Dins moun cor,
E qu'as clafi moun amo en sa primo jouvènço
D'estrambord;
A tu que m'as moustra ço qu'èro la Patriò
De mi mort,
E tout ço que se deù trouva d'alegrìo
Pèr li fort,
Sout li bard dóu fougau, sout la Terro meiralo
Ounte dor
L'èime di troubadour aguènt plega sis alo;

Sus li bord
Dóu Rose majestous, à tu que m'as fa crèire
Au desbord
Dóu prefa qu'an coumpli, de-longo, nòsti rèire;
En record
De tout acò, ma Maire, e d'àutri causo encaro:
De ti poutoun, tambèn de ti lagremo amaro
Que te n'ai fa vueja, pèr cop, ant gaire après,

Te porge aquesti vers; as planta lou ciprès,
Vagues pas t'esfraia s'ausisses la machoto...
Dins la ramo, toujours, l'Espèr apound sa noto!

Quand m'an chabi liuen de Prouvènço,
Bèn lèu ma jouino resplendènço
S'es amoussado en plen neblun;
E desempièi moun amo espèro
Dins la magagno e lou tristun
Lou pica de l'ouero prouspèro,
Que fara 'speli lou clarun!

Mai d'uno fes, dins la nuechado,
A l'ouero ount s'expandis l'eigagno dóu matin,
Avès remarca la nisado
Que s'amago e trampelo à la sousto d'un pin...

Amount, dins lou cèu grand, l'estello tremoulanto
Espèrd à cha pau sa clarta,
La niue vèn blanquinello e la campano santo
Vuejo sus terro sa bounta...
E lis aucelounet fan tresana li branco,
Despaciènt d'espousca lou som esquicho-sen,
De s'envoula dins l'immenseta blanco
Mounte Diéu tout soulet li pòu teni d'à-ment!

Iéu, tambèn, agroupa dins uno nuie profundo,
Pantaie de moun nis ount lou soulèu rusié,
Pantaie dóu cèu blu, fraire de la mar bloundo,
De mi vièis óulivié!
Pantaie di bèu jour qu'anave à la vendémio
M'enchuscla de rasin,
Di vesprado d'avoust que vesiéu dins li mueio
S'aprefoundi lou soulèu cremesin!
E la cansoun dóu vènt an cimèu di piboulo,
Li brut dóu tambourin e de la farandoulo
Fan desbounda moun cor e regoula mi plour:
Ma pauro amo esquichado
Se doulènto d'un grand amour!...